

Labutí jezero

Jiří Dědeček

G

1. Kousek za hutním kombinátem,

D7

kde město tráví neděle,
je plácek vobehnanej drátem

G

a výstražnejma tabulkama.
Po jezírku z vyjetýho voleje,

D7

mezi pivními kelímkama
tam plavou bílý labutě

G

s černejma zobákama.

G

D7

R1: Nekrmit, nekrmit, hlásají cedule vobrovský,

G

nekrmit, nekrmit, chtěl jsem jim hodit salám.

C

G

Nekrmit, nekrmit, hlídá tu chlap jménem Čajkovskij,

D7

G

nekrmit, nekrmit, on si je nakrmí sám.

R2: Nekrmit, nekrmit, varuje labutí jezero,

nekrmit, nekrmit, na přání nejvyšších míst.

Nekrmit, nekrmit, husám je v podstatě veselo,

nekrmit, nekrmit, poněvadž neuměj' číst.

2. Kdybych byl rovněž negramotnej,

tak bych se svlíknul a zul,

skočil bych za těmi labutěma

a taky bych jenom tak plul.

Jsem avšak element študovaný,

nejedno písmenko znám,

přečtu si, co mám zakázaný

a žeru ten salám sám.

R1: